

мо клябо, кое-то непрѣстайно пламти. *ib.* 1872 р. 113. Пламтѣне с. Това не бѣ пламтене на нѣкой пернагъ народъ. (*Тутъ уже не было воиеннѣй лекомысленнаго народа*). Тб. 35.

Пламъ с. м. *вм.* пламень: Млади Български юнаци Явявать се тамъ, На чела имъ левски знаци, Въ очитѣ имъ пламъ. *Ваз. Прѣп.* 29. **Пламъкъ** с. м. пламя: Пламъкъ жь обиколи. Р. 6. Пламекъ загърнатъ негово булче, Негово булче със дребни дѣтца. Д. 55, 17, 18. Но пакы тройно-то влияние на императори-тѣ не даде пламакъ-тѣ да обхванетъ и по далеко. Л. Д. 1876 р. 7. Тосъ часъ гората Етна престанж да бѣва выхрушкы отъ пламъцы. Т. 29.

Планѣта с. *жс.* планета **Планѣтенъ** *пр.* планетный. Бог.

Планина (Плѣнина) с. *жс.* гора, *мн. ч.* Планини **Планинѣ** (*Мак.*), **Планинче** (*Мак.*) **Планиница** **Планинка** *ум.* Грѣи, слѣнце и мѣсечинко, Горѣи и планини да огрѣиш. Д. 6, 1—2. Ставай си с Бóгомъ прощавай, Гóро ле, Рѣла планино! Д. 54, 2—3. Момци момѣ дѣла На висóка планина. *Пе.* 13, 146. Коня жржитъ, во гора съ слушать, Гласъ му оитъ три деветъ планина. М. 142. Тамъ земля-та съ планина опасана. Въ онжъ земь планины-тѣ сж высокы надъ облаци-тѣ. Р. 39—40. Едно ягне мею две планинѣ блентъ (дете во кросна, въ леляйка). М. р. 531. (*лат.*). Велятъ, че ключевите одъ езеро-то сетъ подъ планинче-то. М. р. 527. И оставихъ азе мойте планиници И мойте чудни зелени гори. К. I, 124. **Стара Планина** (=Коджѣ-Валканъ) Балканскій хребетъ: Я идете на стара планина, Донесете ледове, снягове. М. 69. Долня Стара-Планина ся казва отъ подножия ъ до половиня и повѣчь, а горня Стара-Планина ся думжтъ върхове ъ, дѣ ся нахожда почти за всегда сѣвгъ. Пк. 63*) Гдѣ ю млад Стоян, На кѣра до го заведѣм на Рѣла Стара Планина. Д. 22, 9. 11—12. Тебѣ ю мѣйка, Стара Планина, До двѣ хелици двѣ мѣли сестри. Д. 37, 28—29.

Планинецъ с. м. горець, горный житель. **Планиница** с. *жс.* горная жительница: Шкыпетари-ти (планинци). Л. Д. 1869 р. 66.

Планинисть *пр.* гористый: Швейцария е най-планинисто мѣсто въ Европа.

Планинскѣ *пр.* горный: Тии мѣста сж твжрде плодородни, ако тѣхната почва и да е планинска. З. 88. Кунчо Вѣлата вѣжда бѣше страшивъ, като планинска крава (*корова, которая пасется по горамъ*). З. 97. **Планинскѣ връхъ** вершина горы.

Планъ с. м. планъ, намѣреніе. Бог.

Пласъ с. м. полоса: Мразяхъ нѣмско оружѣ, а обычажъ пласовы (Терпѣть не могли нѣмецкаго оружѣя, клинковы; а любили полосы). Р. 30,